

(c)

Cèlia Sánchez-Mústich

{ **L'ALTRE JO** }

Era un afer clandestí, la meva relació amb l'escriptura. Un amor antic i suspès en el temps. La paraula "compromís" esdevenia impròpia, diria que obscena. I tal com aquelles parelles que no senten cap desig de signar papers, a mi no se m'acudia la possibilitat de signar un contracte editorial, la coberta d'un llibre...

Així va ser durant molt de temps, potser perquè al començament només escrivia poemes i la poesia sorgeix, o més aviat irromp, deslligada de l'estímul dels testimonis, i cap oblit o marginació no en compromet la supervivència. Ignoro si aquest misteri prové de la humilitat del gènere o de la seva arrogància. Si és a causa del seu caràcter íntim, agermanat amb el pudor, o d'una impudícia que empeny els versos a entregar-se fins i tot quan només els empara "l'altre jo" de l'autor.

Però bé, un bon dia algú que creu en tu et convenç que sí, que és desitjable saltar la frontera, que és possible editar un llibre sense que la sang arribi al riu, i emrens l'aventura. I ja en van dotze, entre poesia i narrativa! No és aquesta, la millor relació estable?, ¿la que flueix com un seguit d'aventures que no tem perpetuar-se ni extingir-se i on cada una d'elles cerca el millor de si mateixa sense comparar-se amb les altres ni amb les dels altres?

Ara penso que si no em penedeixo d'haver accedit a les possibilitats –engrescadores i decebedores a parts iguals– de la lletra impresa, potser és perquè vaig fer un pacte amb mi mateixa (una mena de torniquet perquè la sang no arribés al riu...): m'havia de moure la mateixa ambició vitalista que abans de publicar, quan amb l'amor no es barrejaven els papers...: escriure per a "l'altre jo", el catàrtic, l'afamat, el misteriós, sense concessions al que

ven, al que toca, al que està ben vist. Fet i fet, tal com intento conviure amb la vida:

La copa buida omple de set el núvol.
El núvol, associat, vessa el buit dins la copa.
Equidistant de copa i núvol, jo, pluja i vi,
apàtrida, ignorant, perplexa, il·lusionada.

(*Vida*, Llum de claraboia, 2004)